

dog ikke virksomheder, som beskæftiger sig med f.eks. direkte veksling af valuta eller som handler med pantebrev eller anpart, da sådanne handler ikke omfattes af begrebet investeringservice. Disse virksomheder skal derfor fortsat løse næringsbrev.

De virksomheder, som bliver omfattet af lovens anvendelsesområde, er selskaber, der udøver investeringservice over for tredjemand på erhvervsmæssigt grundlag. Ved investeringservice forstås de tjenesteydelser, der er angivet i forslaget's bilag 1, afsnit A, d.v.s. modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af sådanne ordrer, forretninger for egen regning, skønsmæssig porteføljepleje og afgivelse af afsætningsgaranti, når de udføres i forbindelse med de instrumenter, som er nævnt i bilag 1, afsnit B, d.v.s. værdipapirer, investeringsforeningsandele, pengemarkedsinstrumenter, finansielle futures, FRA-kontrakter, rente- og valuta-swaps m.v. Fondsmæglerselskaber kan også udføre genkøbs- og omvendte genkøbsforretninger, da disse forretninger ligger i naturlig forlængelse af forretningsområdet, idet de indebærer en spothandel og en terminshandel.

For så vidt angår de i bilag 1, afsnit B, nævnte instrumenter, svarer de i nr. 1 a) anførte værdipapirer til de i forslag til lov om værdipapirhandel § 2, stk. 1, nr. 1 til 3, nævnte værdipapirer, og de i bilag 1, afsnit B, nr. 1 b) og nr. 2 til 7, nævnte instrumenter svarer til forslag til lov om værdipapirhandel § 2, stk. 1, nr. 4 til 10. Der henvises til bemærkningerne til § 2 i forslag til lov om værdipapirhandel vedrørende definitionen af disse instrumenter.

I stk. 2 slås fast, at fondsmæglerselskaber sammen med pengeinstitutter, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse er eneberettigede til at drive investeringservice. De nærmere regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse findes i den lovgivning, der regulerer de respektive virksomheders forretningsområder.

Det bemærkes, at den investeringservice, realkreditinstitutter i medfør af realkreditloven kan udøve, er mere begrænset, end hvad der gælder for f.eks. pengeinstitutter.

I investerings servicedirektivets artikel 2 nævnes de virksomheder, personer og institutioner, som ikke er omfattet af direktivet. Som en konsekvens heraf kan f.eks. advokater, revisorer og ejendomsmæglere, hvis ikke anden lov eller fagetisk-kodeks forbyder det, fortsat yde investeringservice som hidtil, hvis denne service ydes lejlighedsvis i forbindelse med den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed.

Virksomheder, der udelukkende yder investeringservice til andre selskaber inden for deres egen

koncern, er heller ikke omfattet af direktivet og dermed heller ikke af forslaget. Det vil derfor fortsat være muligt for et selskab f.eks. at stille en afsætningsgaranti for andre selskaber i koncernen i forbindelse med en emission eller formidle værdipapirer uden at have tilladelse.

I stk. 3 omtales investeringservice gennem en henvisning til bilag 1 til lovforslaget. Bilaget til lovforslaget er udarbejdet på baggrund af investerings servicedirektivets bilag. Ud over direktivets anvendelsesområde omfatter lovforslaget også investeringservice i forbindelse med råvareinstrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant.

Tilladelse til at beskæftige sig med denne instrumenttype gives således med hjemmel i dansk ret, men er ikke omfattet af investerings servicedirektivt og dermed heller ikke af det »europæiske pas«.

Det har været overvejet, om fondsmæglerselskaber som accessorisk virksomhed skulle have ret til at drive bank- og forsikringsvirksomhed. Da kravene til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag er beskudne i forhold til øvrige finansielle virksomheder, jf. § 3, er det fundet rimeligt, at fondsmæglerselskaberne alene udøver investerings servicevirksomhed som beskrevet i stk. 4.

I henhold til stk. 5 må fondsmæglerselskaber formidle tinglyste, negotiable pantebrev, der giver pant i fast ejendom eller løsøre.

Fondsmæglerselskaber må kun formidle pantebrev og er afskåret fra at have dem i egenbeholdningen, da pantebrev er individuelle fordringer (udlån) med deraf følgende individuelle risici i modsætning til masse gælds brev. En konsekvens, af at fondsmæglerselskaber kun må formidle pantebrev, men ikke have dem i egenbeholdningen, er, at de ikke skal indgå under solvensberegningen.

I modsætning til udøvelse af de øvrige tjenesteydelser baseret på de i bilag 1, afsnit B, nævnte instrumenter, jf. § 5, kræves der ikke tilladelse fra Finanstilsynet til pantebrevsformidling. Fondsmæglerselskaber, som formidler pantebrev, skal dog ikke have et næringsbrev, jf. forslag til ændring af næringsloven i § 39.

I stk. 6 gives mulighed for, at der også kan drives investerings servicevirksomhed i datterselskabsform. Bestemmelsen svarer til fondsbørslovens § 24, stk. 3.

Til § 2

Stk. 1 fastsætter en eret til at anvende betegnelsen »fondsmæglerselskab« i forbindelse med betegnelsen af selskabets virksomhed eller navn. Bestem-